

Sygn. akt VU 217/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

19 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : starszy protokolant sądowy Izabela Niedobecka-Kępa

po rozpoznaniu 19 grudnia 2018 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy **E. L.**

przy udziale zainteresowanego ./.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania **E. L.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 19 lipca 2018 roku

sygn. (...)

z dnia 13 sierpnia 2018 roku

sygn. (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 19 lipca 2018 roku sygn. (...)w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 23 czerwca 2018 roku do 20 lipca 2018 roku z tytułu zatrudnienia w (...) w R.,
2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 13 sierpnia 2018 roku sygn. (...)w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 21 lipca 2018 roku do 17 sierpnia 2018 roku z tytułu zatrudnienia w (...) w R..

sygn. akt V U 217/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 19.07. 2018 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej E. L. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 23.06. do 20.07.2018 roku z tytułu zatrudnienia w (...) w R.. Decyzją z 13.08. 2018 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej E. L. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 21.07. do 17.08.2018 roku z tytułu zatrudnienia w (...) w R..

W uzasadnieniu obu decyzji organ wskazał, że po ustaniu zatrudnienia ubezpieczona w okresie niezdolności kontynuowała wcześniej podjęta prace zarobkowa z tytułu umowy zlecenia w (...).

W odwołaniach ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonych decyzji w całości. Wskazała, że ww. okresach nie prowadziła zajęć.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie podtrzymując wcześniejsze twierdzenia.

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 23 października 2018 r. sprawa z odwołania o decyzją z 13.08. 2018 roku nr (...) (sygn. akt V U 244/18) została połączona z ze sprawą o sygn. akt V U 217/18 do wspólnego prowadzenia i rozpoznania.

Sąd ustalił:

Ubezpieczona E. L. w okresie od 19.02.2018 roku do 22.06.2018 roku była zatrudniona na 1/2 etatu w (...) w R., na umowę czasową o pracę na zastępstwo. W okresach m. in. 16.04.- 20.04.2018 r., 10.05.2018 r., 21.05.-17.08.2018 r. była niezdolna do pracy. Za okres od 6.04.- 20.04.2018 r., 10.05.2018 r., 21.05.-16.06.2018 r. zakład pracy wypłacił jej wynagrodzenie chorobowe, a za okres 17.06.-22.06.2018 r. wypłacił zasiłek chorobowy . Oświadczenie ZUS Z-10 z 23.06.2018 roku, które złożyła ubezpieczona, zawierało pouczenie o obowiązku zwrotu świadczenia w razie, gdy ubezpieczona nie poinformuje organu o zaistnieniu okoliczności mających wpływ na prawo do świadczenia.

Ubezpieczona miała podpisaną na okres od 20.02.2018 r. do 31.12.2018 r. r. umowę zlecenia nr (...) z (...)na prowadzenie zajęć „rękodziela dla dzieci i młodzieży”, za wynagrodzeniem w kwocie 50 zł brutto za 1 godzinę. Umowa zlecenia została rozwiązana z dniem 30.06.2018 r. na podstawie porozumienia z dnia 20.06.2018 r., przy czym ubezpieczona nie wykonywała żadnych czynności ze wskazanej wyżej umowy już od 19.05.2018 r. ponieważ uniemożliwiło jej to uszkodzenie ręki. Ubezpieczona początkowo nie rozwiązywała umowy zlecenia, bo była przekonana, że szybko wróci do zajęć. Odwoływano kolejne zajęcia i w tej sytuacji rodzice dzieci nie musieli za ten okres płacić. Nikt nie prowadził ww. okresie tych zajęć w zastępstwie ubezpieczonej. Odkąd ubezpieczona zaprzestała wykonywania zlecenia nie otrzymała z tytułu tej umowy żadnego wynagrodzenia. Z uwagi na dobre relacje z kierownictwem (...) niewykonywanie obowiązków z umowy zlecenia nie spowodowało negatywnych konsekwencji dla ubezpieczonej.

Dowód: dziennik zajęć k. 14-16; zaświadczenie (...) k. 27i 37-38; karta pracy k. 28, świadectwo pracy k. 39, umowa zlecenia k. 41, oświadczenie P. K. k 42, przesłuchanie ubezpieczonej k. 33 v- 34; akta rentowe w szczególności: zaświadczenie płatnika, oświadczenie ubezpieczonej, porozumienie z 20.06.2018 r. zaświadczenia lekarskie, deklaracja (...)

Decyzją z 19.07. 2018 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej E. L. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 23.06. do 20.07.2018 roku z tytułu zatrudnienia w (...) w R.. Decyzją z 13.08. 2018 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej E. L. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 21.07. do 17.08.2018 roku z tytułu zatrudnienia w (...) w R..

W uzasadnieniu obu decyzji organ wskazał, że po ustaniu zatrudnienia ubezpieczona w okresie niezdolności kontynuowała wcześniej podjęta prace zarobkowa z tytułu umowy zlecenia w (...).

Dowód: decyzje ZUS z 19.07. 2018 roku i z 13.08.2018– akta organu rentowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w sprawie materiały dowodowe w postaci ww. dokumentów a także w oparciu o przesłuchanie ubezpieczonej. Wskazane dowody wzajemnie się uzupełniały tworząc spójny i logiczny obraz sprawy.

Sąd zważył:

Jak stanowi przepis art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 ze zmianami) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Na podstawie art. 7 pkt 1 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Z mocy art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. W uzasadnieniu wyroku z 24 lipca 2014 roku, sygn. VIII Ua 12/14, Sąd Okręgowy Gliwicach wskazał, że „przez działalność zarobkową w rozumieniu art. 13 ustawy należy rozumieć działalność stanowiącą źródło dochodu, czyli **działalność faktycznie wykonywaną** i pozwalającą na utrzymanie się ubezpieczonego”. Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu do wyroku z 6 czerwca 2001 roku, sygn. III AUa 2704 /00, stwierdzając, że użyte w ustawie sformułowanie "kontynuując działalność zarobkową" nie jest równoznaczne z pozostawaniem w stosunku pracy. Kontynuowanie działalności zarobkowej oznacza bowiem **faktyczne wykonywanie pracy**, czyli czynną postawę pracownika w ramach łączącego go z pracodawcą stosunku pracy”.

Nadto Sąd Okręgowy w Gliwicach w uzasadnieniu wyroku z 24 lipca 2014 roku, sygn. VIII Ua 12/14 wskazał, że wprowadzenie przepisu art. 13 ustawy zasiłkowej miało na celu wykluczenie sytuacji, w której ubezpieczony posiadający inne źródło dochodu lub inny (nowy) tytuł do ubezpieczenia chorobowego, dający mu prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy, pobierałby zasiłek chorobowy na podstawie ubezpieczenia, do którego tytuł już ustał. Skoro bowiem posiada on już inne źródło dochodu lub inny tytuł do ubezpieczenia chorobowego gwarantujący mu środki utrzymania, nie ma powodu do dalszej wypłaty zasiłku chorobowego. Nie było natomiast w ocenie Sądu Okręgowego intencją ustawodawcy, zupełnie pozbawienie prawa do zasiłku chorobowego (a przez to pozbawienie środków do życia) osoby, która w sytuacji uprzedniego opłacania składki na ubezpieczenie chorobowe, wskutek rozwiązania np. umowy o pracę utraciła ten tytuł ubezpieczenia, a następnie w krótkim czasie podlegała obowiązkowemu lub dobrowolnemu ubezpieczeniu z innego tytułu. Tym bardziej nie było intencją pozbawienie takiej osoby środków utrzymania, gdy ta krótka przerwa w ubezpieczeniu była spowodowana niezdolnością do pracy, a przez to niemożnością pozyskania innego źródła utrzymania, tak jak to miało miejsce w przypadku ubezpieczonej. Poza tym, wynagrodzenie z tytułu umowy zlecenia było nieporównywalnie niższe od wypłaconego zasiłku chorobowego, brak więc ekwiwalentności świadczeń, a w konsekwencji możliwości przyjęcia, że ewentualne wynagrodzenie z umowy zlecenia mogłoby zastąpić zasiłek i zapewnić ubezpieczonej środki utrzymania.

Ubezpieczona E. L. w okresie od 19.02.2018 roku do 22.06.2018 roku była zatrudniona na 1/2 etatu w (...) w R. na umowę czasową o pracę na zastępstwo. Jednocześnie ubezpieczona miała podpisaną umowę zlecenia z (...) na prowadzenie zajęć „rękodzieła dla dzieci i młodzieży”. W okresie m. in. od 21.05. do 17.08.2018 r. była nieprzerwanie niezdolna do pracy, przy czym ZUS odmówił jej prawa do zasiłku za okres od 23.06.2018 r. po ustaniu zatrudnienia w (...) w R. wskazując, że w tym czasie ubezpieczona kontynuowała umowę zlecenia a zatem miała inny tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. Jak wykazało jednak postępowanie dowodowe, ubezpieczona, mimo, że miała zawartą umowę zlecenia z (...) w R. na okres od 20.02.2018 r. do 31.12.2018 r., to de facto od chwili gdy uszkodzona ręka uniemożliwiła jej wykonywanie czynności (tj. od 19.05.2018 r.) zaprzestała wykonywania tej umowy zlecenia. Oprócz ubezpieczonej, ten fakt potwierdza zarówno zleceniodawca (...) w R., jak i jeden z rodziców dziecka zapisanego na te zajęcia – P. K.. Jedynie wykonywanie umowy zlecenia, a nie jej formalne obowiązywanie, stanowi tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym i przesłankę odmowy prawa do zasiłku chorobowego za

okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej. Zauważyć należy również, iż od 19.05.2018 r. ubezpieczona nie otrzymała żadnego wynagrodzenia z tytułu umowy zlecenia. Tym samym, organ rentowy bezzasadnie odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku za okres od 23.06. do 17.08.2018 r. Mając na uwadze powyższe, Sąd działając na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 kpc zmienił obie zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku za sporne okres.